

РЕШЕНИЕ

№ 2201

гр. София, 09.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 08.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **1226** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 ал.1 изр.2 от ЗАНН вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на „З. С. И.” Е. – С., представлявано от управителя Н А.И.

С решение по НАХД № 6990/2009г., Софийски районен съд, НК, 103-ти състав е потвърдил наказателно постановление № 22-2200629/11.02.2009г., издадено от Директора на Д. „И. по Т.” – С., с което на дружеството в качеството му на работодател на основание чл. 416 ал. 5 от КТ за нарушение на чл. 414 ал. 1 от Кодекса на Т. /КТ/ във връзка с чл. 61, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

Касаторът моли в жалбата съдът да отмени решението на СРС, с което е потвърдено НП, като се позовава на незаконосъобразност и неправилност на съдебния акт. Счита, че първоинстанционният съд не е изяснил обективно и пълно значимите по делото фактически обстоятелства и поради това е извел погрешни изводи.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява, не взема

становище по жалбата и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба изпраща представител –юрисконсулт С, която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено, тъй като жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

След обстоен анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е приел от фактическа страна, че на 10.12.2008г. е била извършена проверка на стопанисван от жалбоподателя обект от двама инспектори на ответника за спазване на трудовото законодателство във фирмата. Проверката е установила, че Ц Ат. Ц работи като строител без писмен трудов договор. Изготвен е бил протокол за извършената проверка и констатираните при нея нарушения на трудовото законодателство, включително посоченото по-горе.

На 29.12.2008г. е бил съставен акт за установяване на административно нарушение на чл.1 ал.2 от КТ. Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение Директорът на Д. “И. по Т.” – С. е издал оспореното наказателно постановление № 22-2200640/11.02.2009г., с което на работодателя „З. С. И.” Е. на основание чл. 416 ал. 5 от КТ за нарушение на чл. 414 ал. 1 от Кодекса на Т. /КТ/ връзка с чл. 61, ал. 1 от КТ е била наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

Изложените фактически констатации съдът е извел въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелката В. Г.

При така установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено, тъй като при ангажиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила и извършването на това административно нарушение е било установено по несъмнен и категоричен начин.

Касационният състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. Правилно СРС е приел, че извършването на нарушението по чл. 414, ал. 1 от КТ, за което е ангажирана отговорността на работодателя, се установява безспорно и непротиворечиво от данните по делото.

Освен въведените от касатора основания за нарушение на материалния закон, с оглед изискванията на чл.218 ал.2 АПК вр. с чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН съдът служебно провери съответствието на решението на СРС с материалния закон. Съдът намира, че не са налице и съществени нарушения на процесуални правила.

С изменението на чл. 414 ал.1 от КТ при актуалната редакция размерът на санкцията за това нарушение е определена в границите от 1500лв. до 15000лв. Предвиденият по-нисък размер е по-благоприятен за касатора и съгласно чл.3 ал.2 от ЗАНН следва да бъде приложен поради забраната за влошаване на неговото положение. По тези съображения обжалваното НП следва да бъде изменено като се намали размерът на санкцията до установения минимум – 1500лв. на действащата сега редакция на чл.414 ал.1 от КТ.

Предвид изложените съображения, на основание чл.221 ал.2 пр.2 от АПК, Административен Съд С. - град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение по НАХД № 6990/2009г., на С районен съд, НК, 103 състав, **В ЧАСТТА**, с която е потвърдил наказателно постановление № 22-2200629/11.02.2009г. издадено от Директора на Д. „И. по Т.” – С. в санкционната му част, с която на „З. С. И.” Е. – С., на основание чл. 416 ал. 5 от КТ за нарушение на чл. 414 ал. 1 от Кодекса на Т. /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2200629/11.02.2009г. издадено от Директора на Д. „И. по Т.” – С. в санкционната му част, **КАТО НАМАЛЯВА** размера на определената имуществена санкция на 1500лв. /хиляда и петстотин лева/.

ОСТАВЯ В СИЛА решение по НАХД № 6990/2009г., на С районен съд, НК, 103 състав **В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ.**

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: 1.